

Đàn cá Tra trong ao Hồ Tĩnh

Tác Giả: Lê Dián Đác

Thứ Tư, 16 Tháng 3 Năm 2011 03:41

Khi cho cá ăn, ông chủ cầm cái que gõ gõ vào cái hộp đựng mồi hay thành bể ao gì đó.. là cả đàn lúc nhúc bơi lội

Kể về bản thân là chuyện nên kể. Nói về cái đời thì không sao, nhưng nói cái hay, đẹp bỏ coi là khoe mẽ. Vì thế, tôi thỉnh thoảng trêu cợt sự châm chực.

Tôi có ý định lấy chính mình làm điểm xuất phát để bàn về một chuyện khác. Về những cay đắng của một con người. Những mất mát ví dụ. Chúng phải đi đâu đi (làm gì dám cho mình ghé thăm!). Cũng chẳng khoác cái áo “dân chủ, nhân quyền” gì ráo trọi. Càng không nhân danh trí thức. Đó là gì nên chăng là những nghĩ suy. Một kinh nghiệm.

Khi mới bước lên đời, tôi đã đặt danh hiệu “Cháu ngoan Bác Hồ”. Năm 1967 tôi được Hồ Chí Minh trao phần thưởng cho kết quả học tập xuất sắc với 14 môn học đạt điểm cao nhất. Đó là một cuốn sổ tay kích thước khoảng 20 x 15cm, giấy trắng tinh, bìa cứng láng bóng, màu xanh đậm, có in hình Hồ Chí Minh chụp thiếu niên và dòng chữ phía dưới “Giới thiệu của Hồ Chí Minh”. Với tôi, gia đình, trường học và chính quyền địa phương, giới thiệu này là một vinh dự, vì không phải tỉnh, thành phố nào cũng có trường, và nếu có thì chỉ có một hoặc hai người. Buổi trao giới thiệu được tổ chức hào hứng trên sân kho của hợp tác xã, dưới ánh trăng (vì lúc bấy giờ máy bay Mỹ đánh phá miền Bắc dữ dội, học sinh đi tản cư thôn quê, ban đêm không dám ngủ yên, thắp đèn). Bà con làng xóm tụ hội rất đông. Ba tôi cầm giấy phát khóc. Tôi nâng niu cuốn sổ tay đến mức không dám xài, lâu lâu lấy ra ngắm nghía! Tuy nhiên cũng chẳng ai thắc mắc gì về hình ảnh bên ngoài.

Đàn cá Tra trong ao Hồ Tả C

Tác Giả: Lê Di&n Đ&c

Thứ Tư, 16 Tháng 3 Năm 2011 03:41

Năm 1968, Bí thư tỉnh nh&t Lê Du&n thăm tr&ng, t&ng cho m&i đ&a đ&c c& đi g&p m&t c&c k&o Hồ i Châu (th& cao c&p, hi&m hoi, xa x& v&i lũ h&c sinh nghèo trong nh&ng ngày chi&n tranh). Tỉnh ng b&n thêm r& d&i nh&ng tr&n tr&ng quá, không dám ăn, đ& dành làm k& ni&m. Tr&i nóng, ch& vài hôm, c&c k&o ch&y nh&u nh&t dính bê b&t v&i gi&y b&c, ph&i v&t đi. H&n đi Đông Đ&c, v& n&c gi&ng đ&y & Bách khoa Hà N&i, cho đ&n gi&. Tôi tin ch&c h&n không quên chuy&n này!

Tôi sang Ba Lan năm 1969. C& đoàn du h&c sinh chúng tôi ph&i vào n&m vi&n đ& bác sĩ khám, t&y giun s&n tr&c khi đ&c s&ng chung v&i ng&i ta t&i Trung tâm h&c ti&ng Ba Lan dành cho ng&i n&c ngoài. Trong b&nh vi&n, đ&c báo tin Hồ Chí Minh t& tr&n, chúng tôi khóc th&m thi&t ! M&y cô y tá Ba Lan ng&ngác, lúng túng ch&ng bi&t chuy&n gì x&y ra !

Chúng tôi đã yêu Đ&ng, yêu Bác Hồ đ&n th& ! Đã m&t th&i ngây th&, ngây ngô nh& th& !

Đ&n năm 1994, Kim Nh&t Thành ch&t, xem TV th&y dân B&c Tri&u Tiên đ&ng đông ngh&t hai bên đ&ng ôm nhau gào khóc. Lúc này thì tôi đã b&t c&i ! C&i c& chính mình ! Tôi cũng đã y chang v&y ngày nào, b&ng u hoá, b& l&a g&t mà không bi&t.

Ph&i th&a nh&n các ch& đ& c&ng s&n đ&t m&c siêu đ&ng v& chuy&n nuôi tr&ng con ng&i theo ý đ& c&a mình.

Th& h& tôi và c& xã h&i mi&n B&c, m&i m&t con ng&i đ&c nh&o n&n, rèn luy&n, nh&i nhét t& t&ng vào trí não, đ& không còn là mình n&a, ch& bi&t suy nghĩ và hành đ&ng theo nh&ng l&i d&y đ& c&a Đ&ng và Bác, đi theo con đ&ng mà Bác và Đ&ng v&ch ra, nh& con r&i, nh& cái máy. Cái bóng Đ&ng, Bác...bao trùm lên đ&i s&ng.

Ph&n &ng c&a chúng tôi ch&ng khác gì nh&ng con cá trong ao c&a ông Hồ & Ph& Ch& T&ch. Không h&n, không kém.

Vào năm 1958, theo yêu c&u c&a ông Hồ, ki&n trúc s& Nguy&n Văn Ninh đã thi&t k& cho ông ngôi nhà sàn theo ki&u c&a ng&i mi&n núi, cùng v&i v&n cây, ao cá.

Đàn cá Tra trong ao Hồ tít

Tác Giả: Lê Di&n Đ&c

Thứ Tư, 16 Tháng 3 Năm 2011 03:41

Ngôi nhà sàn có hai tầng, tầng trên ông Hồ dùng làm phòng ngủ và phòng làm việc trong mùa đông, tầng dưới là nơi ông làm việc vào mùa hè, hợp Bộ Chính trị. Ngôi nhà sàn xây xong vào ngày 1/5/1958, bằng gỗ loài bình thường, chiếu theo căn dặn của ông – báo chí viết như thế.

Tuy nhiên, trong thực tế, mãi sau này tôi mới biết, gỗ được sử dụng để làm ngôi nhà sàn “giống d” thuộc loài tốt. Ngoài ra, sở thích này cũng đáng bàn... Bởi vì, ngôi nhà tầng có gió thoáng, cảnh đẹp, cây cối, hoa lá xanh tươi, chim bay, cá lội bên mùa. Bác ngủ thoải mái, hút thuốc lá 555 hay xì-gà của Fidel Castro gọi là tầng thì còn gì bằng! Đây là chuyện nói chuyện có các nàng tôi hiểu (như cô Nông Thị Xuân chúng ta)! Ngay giữa tầng đó chít hợp, ồn ào, bùi bùi mà hàng ngày một dinh dưỡng tạo nên, thanh bạch như vậy, thì khác gì cuộc sống của Tiên ông dưới trần, quả là chuyện có tiền.

Vào thời buổi kinh tế khó khăn, ông Hồ cũng xây dựng dinh thự to rộng theo kiểu nhà sàn bằng gỗ quý, với các đồ đạc trang trí nội thất mà một chiếc tủ giá hàng chục ngàn đôla. Cũng ngay trong lòng Hà Nội.

Hai nhà tôi được nghe nhiều huyền thoại về ông Hồ. Với chúng tôi, tên Hồ Chí Minh đáng ngưỡng mộ và đáng siêu nhân, thánh thiện và lòng tôn kính. Ở Nghé An, có bài đồng giao xem ông Hồ, Tạm gọi Giáp sinh ra như là một yếu tố của Trời Đất: “Đàn Sơn phân dải / Hòn Đái thít thanh / Nam Đàn sinh Thánh / Đông Thành sinh Tạm”

Mọi người nghe ai kể về sự kiện của Bác, nói đến đàn cá trong ao của Bác, lũ trẻ chúng tôi xuýt xoa, phẫn phẫn. Đó là đàn cá đồng đúc được ông Hồ nuôi công phu. Sau một thời gian như vậy, cá đã thành công. Khi cho cá ăn, ông chỉ cầm cái que gỗ gõ vào cái hợp đồng mà hay thành bể ao gỗ đó.. là đàn lúc nhúc bơi lội.

Những Con Chó của Pavlov

Khi lên cấp 2, bắt đầu học vật lý, tôi không còn phẫn phẫn cao kiêu như lúc trước của ông Hồ nữa, mà chỉ phẫn phẫn tính kiên nhẫn. Tôi cứ cố gắng mãi mãi tiếp tục để đàn gà. Còn đây cá đâu phải giống! Té ra ông Hồ chỉ thực hành lý thuyết của nhà khoa học người Nga Ivan Pavlov, Giải thưởng Nobel Vật lý năm 1904.

Ivan Pavlov nổi danh thế vì các thí nghiệm phân tích tiêu hoá trên chó. Qua nghiên cứu sinh lý học của nó các bạn, ông khám phá ra rằng, nó các bạn không chỉ thức ăn ra lúc ăn, mà còn trong phân tích trước bữa ăn. Thức ăn gây chảy nước bọt để các bạn gọi là “kích thích ban đầu”, còn tiếng chuông gõ hoặc ánh sáng của cái đèn xuất hiện trước bữa ăn, gọi là loại “thức ăn phản xạ”. Kích thích chó liên tục một thời gian dài bằng “thức ăn phản xạ”, cùng lúc với “kích thích ban đầu” để tạo thói quen, ông đã làm chó thức ăn phản xạ còn qua sự kích thích thính giác. Hiện tượng này được gọi là phản xạ có điều kiện của Pavlov, trái ngược với sự chảy nước bọt bẩm sinh, là phản xạ vô điều kiện.

Thì ra, những con cá của ông Hồ chỉ là một phiên bản nhỏ như con chó của Pavlov.

Phiên bản lớn mới thật hãi hùng.

Nghe tôi nói Việt Nam là một nhà tù lớn, hay các quốc gia đang biến họet trong cái cũi. Trong cái cũi này, giống như đàn cá trong ao, ông Hồ và Đảng Cộng sản Việt Nam đã áp dụng muôn vàn “thức ăn phản xạ” để “trồng người” vì “hạnh phúc trăm năm” của... Đảng.

Bằng quyền lý trong tay sự hồ hởi, sự giàu, sự đau, phiêu lưu thức phàm, phiêu lưu với, học hỏi học; nay thêm sự đói, chế độ minh nhân dân, học chiếu, gây cho quyên xe, v.v... – ông Hồ và Đảng từ lúc cầm quyền đến nay đã biến đổi thành một phòng thức nghiệm vĩ đại của “phản xạ có điều kiện”, biến dân tộc thành một bộ máy đàn ngoan ngoãn. Hàng chục triệu người Việt đã, đang và tiếp tục trở thành những con cá trong ao hay là những con chó của Pavlov.

Ngoài ra, còn một “thức ăn phản xạ” khác công hiệu. Đó là bộ máy tuyên truyền khổng lồ, chế độ chặt chẽ trung ương xuống thôn xã, bộ làng, liên tục đổ vào não trẻ con người ngay từ thời thơ ấu. Bộ tư tưởng nguần thông tin nào bắt buộc cho sự đổ quyên cai trị của Đảng để ngăn chặn. Những mầm mống phản kháng ngay lập tức bị đè bẹp, để sự của gia đình, người thân bị phong tỏa đến bộ cùng...

Cho nên, lúc còn là học sinh, tay còn vụng về mẫm tím, khi ông Hồ chết, tôi và các bạn tôi cùng thời đã chảy dài nước mắt, cũng không có gì là lạ. Đúng ra, chúng tôi nên được chia sẻ, được thức ăn học hỏi, tiếp nhận.

Nhßng nhß Trßi, ngay trong năm thß nhßt hßc đßi hßc, tôi đã nhanh chóng nhßn ra lß thßng phßi có đßi, sß bßt công và bßt nhßn cßa chß đß cßng sßn. Nó tßc đi cßa con ngßi đßi sßng rißng tß, cá tính và nhßng quyßn tß do tßi thißu nhßt. Chúng tôi bß Toßà đßi sß Vißt Nam tßi Ba Lan cßm không đßc yêu đßng, không đßc mßc qußn jeans ra ngoài đßng, không đßc khiêu vũ, không đßc đßn thăm nhà ngßi bßn xß, không đßc đi lao đßng kißm thêm tißn trong dßp nghß Hße, v.v... Mßt ngàn lß mßt thß cßm ! Hàng tußn hßp chi đoàn, vißt bßn tß kißm. Lß mß là bß trßc xußt vß nßc !

Và tôi lß mß, xße rào nên bß trßc xußt thßt. Vßa đßt chân tßi ga xe lßa Hàng Cß, Hà Nßi, chßa kßp xußng tàu, hai công an đã xông lên chßngßi và áp tßi tôi vào trßi giam, sau đó lãnh án tù hai năm vß tßi yêu và trßn ß lßi nßc ngoài. Ra tù, lßn đßn mßi tôi mßi xoay đßc vißc làm và quay lßi Ba Lan năm 1989, đúng lúc chß đß cßng sßn Ba Lan sßp đß. Làm nhßn chßng cßa 20 năm xây đßng thß chß dân chß Ba Lan vßi muôn vßn khó khăn nhßng thành quß phát trißn giành đßc thßy rõ qua tßng năm tháng, nhßn quan chính trß cßa tôi thay đßi hoàn toàn. Tôi đßc tßnh ngß qua lißu pháp đßn áp cßa thßc tß mßt xã hßi tß chß đß cßng sßn chuyßn sang dân chß tß do, cho mình cß hßi nhìn nhßn, phân bißt Ác và Thißn. Quy trßnh tißn hoá bình thßng cßa tôi đßc tái hißn, tß “con cá cßa Bác Hß”, “con chó cßa Pavlov” lên làm ngßi.

Tôi lßt xác cùng vßi nhßng thßng trßm cßa tißn trßnh dân chß hoá ß Ba Lan và Đông Âu.

Ba Lan tß do đã đßa sß thßt lßch sß ra ánh sáng và công lý. Quá khß đã chßng minh không thß chßi cßi rßng, chß đß cßng sßn tßn tßi thßc chßt nhß đßi trá và bßo lßc. Nhßng ngßi cßng sßn không thßm nghe ai khi thßy phßng hßi đßn đßc quyßn lãnh đßo cßa hß, cho dù nhßng lßi khuyên đó có mang lßi lßi ích cho đßt nßc đßn đâu. Chß khi bß áp lßc tranh đßu mßnh mß cßa qußn chúng, bß thßt bßi, bß đßn vào thß cùng, hß mßi làm ra vß hßng thißn hoßc nhßng bß. Nhßng khi có sßc mßnh và nhßt là lúc thành công, hß tß mßn, cao ngßo, và đßc ác gßp bßi. Bßn chßt lßu mạnh, cßp gißt cßa hß, theo thßi gian càng ngày càng lß lißu. Hß bißn thù thành bßn, bißn bßn thành thù tuß theo tình hußng có lßi cho sß bßo đßm quyßn lßc. Hß là bßc thßy cßa sß tráo trß, lßt lßng và bßi bßc. Quan đßm phßi hßp tác vßi cßng sßn đß cßi tßo cßng sßn, có cách nói cho cßng sßn nghe, đã chßng tß tính chßt xußn ngßc cßa nó qua hßu quß vißc làm cßa rßt nhißu ngßi tß hàng chßc năm nay. Chßa có vß “qußn sß” nào làm cßng sßn thay đßi đßc bßn chßt, ngßc lßi, hß thßng bß phßn phß, ngßc đßi và chßu chung mßt bißch gißng nhau. Rßt cußc hß chß là nhßng kß bß phßn khßch hoßc có tâm thßc bßt bình thßng, thích đi theo vßt xe đß.

Thißu tß do và thông tin vßi bên ngoài, con ngßi không thß nào có đß kißn thßc đß nhìn nhßn,

so sánh các mô hình sinh hoạt xã hội khác, cho nên đi bộ phàn nàn với Việt trong chợ đồ nông sản, nhất là nông dân, chợ nông rừng, cái ao, cái cũi mà trong đó mình đang đứng chờ đợi ngó ban phát là “đàn nhao chói lọi” rồi.

Mọi người! Người ta nói, bắt tai, bắt mắt, cho mắt cho nhìn, cho nghe nghe gì mình muốn áp đặt, cùng với sự đe dọa mang sang thế giới trước – rồi bắt o “dân trí thức”, “dân tộc chủ nghĩa thành”. Nói thì có khác gì trời chân, buột tay thế giới bé, cho ăn uống như giết, cách ly với sông nước, rồi phán nó chết mòn, không có khả năng biết biết. Đuổi giết, mất đi y cứ này là cùng!

Vậy mà, lòng thay, có những người không sinh ra trong chợ này, đâu đã hai thế tộc, mà giờ đây bắt đầu muốn yêu bác Hồ như thế họ chúng tôi mấy chục năm trước đây !

Lòng nọ, vì những người này đã tháo thân chịu khi chế độ công sản và được lên, ăn học, trở thành kỹ sư, giáo sư, tiến sĩ các quốc gia dân chúng, thế do.

Lòng họ, vì những người này, được gọi là trí thức, không thể không biết đến tội ác mà chủ nghĩa công sản toàn trị đã gây ra cho nhân loại nói chung và đi với dân tộc Việt Nam nói riêng trong suốt gần một thế kỷ.

Lòng đến kinh ngạc, vì những bị kẻch Cui cách Ruộng đất, Nhân Văn Giai Phẩm, và Xét hỏi Chế độ Đảng, Thảm sát Tố tụng Mậu Thân Huế 1968, Cải tạo Tội phạm, Tội phạm nông miền Nam sau 1975, Chiếm đoạt bán bãi thu vàng, các vụ án Minh Phụng-Epco, Năm Cam, PMU 18, PCI, vân vân và vân vân... – chúng mang đến cho họ một chút ý thức gì về dã tâm khủng khiếp và ghê tởm của lãnh đạo Đảng công sản Việt Nam.

Không biết bao ám ảnh phàn nàn có đi đâu kia qua “thức ăn phải” của thời “đi mới”, “tăng trưởng”, “phát triển”, “vươn ra biển lớn”, mà giữa lòng Hà Nội xuất hiện một sự đổ vỡ người người tiến trình tiến hóa của loài người. Có ngàn con người đang no cơm ấm áo, xiêm áo chỉnh tề, bắt đầu biến thành đàn cá Bác Hồ, bầy chó của Pavlov, “hân hoan”, “hân nhiên” hát bài “Nhớ có Bác Hồ trong ngày vui đời thức”. Và rồi sau khi kết thúc thế giới ra về, cùng nhau đứng ca ngợi khúc: “dân trí Việt Nam còn thức”, “dân tộc ta chủ nghĩa thành” nên chủ nghĩa tiến trình dân chúng hoá.

Đàn cá Tra trong ao Hồ Tĩnh

Tác Giả: Lê Đình Đức

Thứ Tư, 16 Tháng 3 Năm 2011 03:41

Bên này coi biết hết phần ng câu chuyện !

Warsaw, Ba Lan 20/12/2009

Lê Đình Đức